

våra vänorter

Pitedagen på St. Barth – då är det en riktig fest

Bruno Magras tar emot ett solur som ska ersätta det som blåste bort under den orkan som drabbade ön för några år sedan.

Under augusti var våra två vänorter i fokus. De 20 åren av samverkan med Kandalaksha firades samtidigt som Maj-Britt Lindström, Erik Berg och jag satt på planet hem från St. Barth som snart varit vår vänort i 30 år. Då en liten fattig fransk ö i Västindien, idag en litet turistparadis främst för amerikanska turister.

– Märker du att det är en jet-set ö? frågar jag Nils, fransk-svensken, som har ett litet företag där han hyr ut skotrar. Men det gör han inte. En del kändisar har egna hus här och i europeisk veckopress visas bilder på Richard Gere och andra som semesterar på St. Barth. På hotellrummet finns ett antal färgfulla, påkostade Magazines med ön som tema. Här förmedlas känslan av en paradisk flärdfull ”öde” ö. Det är dock inte den ön vi möter under den vecka vi är här.

HAN HARTRE LIV

– Jag har tre liv, säger han. Yves Greaux, vice- borgmästaren som är politiker, mattelärare på heltid och så familjefar som just nu renoverar sitt hus. Vi träffas för första gången efter att ha mailat till varandra under ett par års tid. Han kommer snabbt in på deras kamp för att få större självständighet och direkta kontakter med Frankrike. Idag måste allt gå genom Goudaloupe och det krånglar till det. Dessutom är de på många sätt bundna till händer och fötter av beslut som inte är relevanta för ön. Bland annat så kan man inte göra något åt de markspekulationer som förekommer.

– Kunde vi bestämma skulle det se annorlunda ut, säger han och pekar på de holländska karibiska öarna som i stort sett är suveräna.

KULTPLATS

Ön, där ett svensk seglaryg landsteg för nära 30 år sedan, har förändrats på många sätt, men fortfarande är intresset för den svenska delen av öns historia markant. Kosmetika-fabrikören Mr Brin visar oss stolt originalet av det brev där

svenska Kunglig Maj:t gjorde St. Barth till en frihamn.

LE SELECT

Jag tror inte jag överdriver om jag kallar Le Select, baren med stans godaste hamburgare, för en kultplats. Marius, en av öns legender, startade den 1949 för att tjäna några extra välbehövliga kronor för en ständigt växande familj. När vi kommer är Marius i USA för en ögonoperation. Idag drivs stället av sonen Gary, men det är fortfarande Marius anda som präglar stället.

– Vi har stängt alla religiösa högtidsdagar och så Pitedagen, säger Gary när vi träffas på Select som ligger mitt i den lilla stadens centrum.

PITEÅ FÅR FIN REKLAM

Vi har vandrat på Pitegatan, sett Piteå Kommuns flagga vaja på Le Select men det är först under Pitedagen som jag verkligen inser vilken reklam Piteå får på den lilla ön. Utställning, radioreklam, vimp-lar, tröjor, flaggor och i varje prisutdelning, varje gång någon pratar från scenen så nämns Piteå. Under 18 år har vi inte gjort så mycket av det. Jag får ibland en känsla av att vi skulle skämmas för att vi hade en vänort där det är vackert, som lever av turism och som inte längre är fattig. Men de har inte gett upp. Pitedagen har firats år efter år och dessutom har de svarat alla som knackat på dörren till St. Barth och vill in:

– Vi har redan en vänort och den håller vi fast vid.

VIDAREUTVECKLING

Jag vet idag inte hur, men jag är övertygad om att det finns många möjligheter för oss att vidareutveckla kontakterna på ett sätt som gagnar både St. Barth och Piteå, på kort och på lång sikt.

GERD SÄVENSTEDT

Emil Lundberg från Ströbackaskolan visar Gail, som utbildar sig till tolk, Pitepasset.

våra vänorter

Erik Berg, Sune Lindström, öns borgmästare Bruno Magras, unfdomsstipendiat Emil Lundberg, Maj-Britt Lindström och vice borgmästaren och vänortssamordnare Yves Greaux.

